చిలకపచ్చ సిలుకు చీర

- సత్యం మందపాటి

''మంజుల, మాధవ్ వస్తున్నారుట హైద్రాబాద్ నించీ...'' అన్నది సావిత్రి కాఫీ కప్పు డైనింగ్ టేబుల్ మీద పెడుతూ.

చదువుతున్న డెక్కన్ హెరాల్డ్ న్యూస్ పేపర్ పక్కన పెట్టి, ''ఎవరు.. నీ క్లోజ్‌ఫ్రెండ్ ఖజరహో సుందరా'' అడిగాడు శ్రీధర్.

''మీకింకా దాని నిక్‌నేమ్ బాగా గుర్తుందే... అవును. ఆ ఖజురహో సుందరే!'' నవ్వుతూ అన్నది సావిత్రి.

సావిత్రి, మంజుల ఒకేసారి ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో ఎమ్మెస్సీ చేశారు. మంజులది ఆంధ్రా, ఒరిస్సా బోర్డర్. అదీకాక మంజుల కొంచెం సెక్సీగా డ్రస్ చేసుకునే తీరు, మాట్లాడే తీరు చూసి ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో కుర్రాళ్ళు ఆమెకు పెట్టిన నిక్ నేమే ఖజరహో సుందరి. మూడేళ్ళ క్రితం తన పెళ్ళికి వచ్చినప్పుడు, మంజులని ఆ నిక్‌నేమ్ తోనే శ్రీధర్‌కి పరిచయం చేసింది సావిత్రి. ఇద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళు అయాక సావిత్రి బెంగుళూరుకి, మంజుల హైద్రాబాద్‌కి వెళ్ళిపోయారు. మూడేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ తన స్నేహితురాలిని కలవబోతున్నానని, సావిత్రికి చాల సంతోషంగా వుంది.

''మాధవ్‌కి సోమవారం ఇక్కడేదో కాన్ఫరెన్స్ వుందిట. శనివారం వచ్చి మంగళవారం వెళ్ళిపోతారుట. అందుకని నన్ను చూద్దామని మంజుల కూడా వస్తున్నది. హోటల్లో వుంటామని అంది కానీ నేనే వద్దు మనింట్లోనే వుండమన్నాను'' అన్నది సావిత్రి.

''అలాగే. హోటల్లో ఎందుకు? ఇక్కడే వుండనీ. ఆదివారం అలా బెంగుళూర్ కూడా చూపిద్దాం'' అన్నాడు శ్రీధర్ కాఫీ తాగుతూ.

• • •

అనుకున్నట్టుగానే ఆ శనివారం ప్రొద్దున్నే హైద్రాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో దిగారు మంజులా, మాధవ్.

''ఇవాళ విశ్రాంతి తీసుకోండి. రేపు అలా విధాన్ సౌధ చూసుకుని, కాసేపు లాల్‌బాగ్‌లో కూర్చుని, వచ్చేటప్పుడు బయట పాంబాగ్ లోనో, ఇంకేదయినా హోటల్లోనో డిన్నర్ తిని, ఇంటికి వద్దాం. ఎల్లుండి సోమవారం మాధవ్ కాన్ఫరెన్స్‌కి వెళ్ళాలి కదా'' అని ఆ రెండు రోజులకీ ప్రోగ్రాం ఎనౌన్స్ చేసింది సావిత్రి.

''మీ ఇష్టం. మీరెలా చెబితే అలా చేద్దాం!' అన్నాడు మాధవ్ నవ్వుతూ.

''మీ ఇల్లు చాల బాగుంది. కింద లివింగ్ రూమ్, మాష్టర్ బెడ్‌రూమ్, కిచెన్ అండ్ డైనింగ్. పైన రెండు బెడ్‌రూములూ, బాల్కనీ'' అన్నది మంజుల మెచ్చుకుంటూ.

మేడమీద వున్న ఒక బెడ్ రూమ్ మంజుల మాధవ్‌లకి కేటాయించారు.

మాధవ్ స్నానం చేసి కిందికి వచ్చి శ్రీధర్‌తో కబుర్లు చెబుతూ కూర్చున్నాడు. వంట పూర్తిచేసి, సావిత్రి మేడమీదకి వెళ్ళేటప్పటికి, మంజుల తల స్నానం చేసి, జుట్టు ఆరబెట్టుకుంటున్నది. అసలే మంజులది తెల్లటి శరీరచ్ఛాయ కావటంవల్ల, విరగబోసుకున్న ఆ ఉంగరాలజుట్టు మధ్య అందమైన ఆమె ముఖం, నల్లటి మబ్బుల మధ్యనించీ తొంగి చూస్తున్న పున్నమినాటి చందమామలా వుంది.

''నువ్వు అప్పటికీ ఇప్పటికీ ఏమీ మారలేదు. అలాగే వున్నావ్'' అన్నది సావిత్రి.

''నువ్వు మాత్రం మారావా. ఏమీ తేడా కనపడటం లేదు'' అన్నది మంజుల, మంచం మీద సూట్‌కేస్ లోని చీరలు సర్దుతూ.

''ఒకళ్ళ వీపు ఇంకొకళ్ళు గోకటం అంటే ఇదే'' అంది సావిత్రి నవ్వుతూ.

సూట్‌కేస్‌లో నించీ ఒక చిలుకపచ్చ రంగు సిలుకు చీర బయటకు తీసి 'ఇది నీకు' అంటూ సావిత్రికి ఇచ్చింది మంజుల.

''చీర చాల చాల బాగుంది. కానీ నువ్వు నాకు చీర ఇవ్వటమేమిటి. వద్దు'' అంది సావిత్రి.

''మా ఆయన నాకోసం రెండు చీరలు కొనుక్కొచ్చాడు. ఆకాశం రంగుది ఒకటి. ఆకు పచ్చ రెండోది. మనం యూనివర్సిటీలో చదివేటప్పుడు నువ్వెప్పుడూ లేత ఆకుపచ్చ చీరలే కట్టేదానివి నాకు బాగా గుర్తుంది. అదీకాక చిలుకపచ్చ రంగు పచ్చటి ఒంటిమీద చాల బాగుంటుంది. ఇది నువ్వు వుంచుకో'' అంది మంజుల ఆ చీరెను సావిత్రి భుజం మీద వేసి.

''నీకు మీ ఆయన ప్రేమగా ఇచ్చింది నాకు ఇవ్వటమేమిటి. నిజంగా వద్దు. ప్లీజ్'' అంది సావిత్రి.

''పోనీ ఇవాళ్టికి కట్టుకో. నేను వెనక్కి తీసేసుకుంటాలే'' అంది మంజుల.

''పద. భోజనాలు చేద్దాం. అన్నీ సిద్ధం చేసి వచ్చాను'' అని, మంజులతో కలిసి క్రిందకు వచ్చింది సావిత్రి.

భోజనాలయాక లివింగ్ రూమ్‌లో కూర్చుని అందరూ కబుర్లు మొదలు పెట్టారు. మగవాళ్ళిద్దరూ అయోధ్య, బిన్ లాడెన్, జార్జి బుష్, తెండూల్కర్ మొదలైన విషయాల గురించి మాట్లాడుకుంటుంటే, సావిత్రీ మంజులా వాళ్ళ స్నేహితులు ఎక్కడెక్కడ వున్నారో చెప్పుకుంటూ, ఆ పాత రోజుల్లోకి వెళ్ళిపోయారు.

అప్పుడే గుర్తుకొచ్చింది సావిత్రికి, పకోడీలు చేయటానికి శెనగపిండి లేదని. అదే శ్రీధర్‌తో చెప్పింది. స్కూటర్ మీద వెళ్ళమోతున్న శ్రీధర్‌తో తనూ బయల్దేరాడు మాధవ్, ''పదండి. నేనూ వస్తాను'' అని.

తర్వాత సావిత్రి, మంజుల సంభాషణలు నగలూ చీరెల మీదకి వెళ్ళాయి. ''నేను కొత్తగా చేయించుకున్న నెక్లెస్ చూపిస్తా పద'' అని మంజుల, సావిత్రిని మేడ మీదకు తీసుకు వెళ్ళింది.

ఆ నెక్లెస్ సావిత్రికి కూడా బాగా నచ్చింది. ''చాల బాగుంది'' అంది.

''అయితే మేమున్న ఈ నాలుగు రోజులూ ఇది నువ్వే పెట్టుకో'' అంది మంజుల సావిత్రితో.

పకపకా నవ్వింది సావిత్రి. ''నీ వరస బాగుంది. ఏది బాగుందంటే అది నన్ను వుంచేసుకోమంటున్నావ్. ఇంకా నయం. మాధవ్ చక్కగా వున్నాడు. నీతో అందామనుకుంటున్నాను'' అంది.

మంజుల కూడా పెద్దగా నవ్వి ''బాగుందన్నా

కదా.. అందుకని. పోనీ ఈ చీరకట్టుకో తర్వాత ఇచ్చే ద్దువుగానిలే'' అంది.

అన్నీ వద్దంటే బాగుండదని ఆ చీరె తీసుకుని, కిందకు వచ్చింది సావిత్రి.

అలసిపోయి వున్నదేమో, అక్కడే మంచం మీద వాలిపోయింది మంజుల.

బజారునించి వచ్చాక, శ్రీధర్ కూడా మంచం మీద ఒక కునుకు తీయటానికి పడుకున్నాడు. ''కాసేపు రెస్ట్ తీసుకుంటారా'' అని అడిగాడు మాధవ్‌ని.

మాధవ్ నవ్వి, ''లేదు. టీవీలో టెన్నిస్ మాచ్ చూస్తాను లెండి'' అని టీ.వీ. ముందు కూర్చున్నాడు.

పకోడీలు చేయటం పూర్తయాక సావిత్రి బెడ్‌రూమ్‌లోకి వచ్చింది. శ్రీధర్ గురకపెట్టి నిద్రపోతున్నాడు. మేడ మీద మంజుల కూడా ఇంకా నిద్రపోతున్నట్టుగానే వుంది.

పక్కనే డ్రస్సింగ్ టేబుల్ మీద, ఆ చిలుకపచ్చ సిలుకు చీర కనపడింది. తనకీ చిలుకాకుపచ్చ రంగు చీరలంటే ఇష్టమే. ఆ చీర తీసి భుజాన వేసుకున్నది. ఎంతో అందంగా వుంది. ఆ చీర కట్టుకుని ఒకసారి అద్దంలో చూసుకుని పక్క తలుపులోనించీ బయటకు వచ్చి, విరగ బూసిన మల్లెపూలను కోయ సాగింది.

తనతోపాటూ ఎమ్మెస్సీ చేసిన ఆరుగురు అమ్మాయిలూ, జీవితంలో బాగానే సెటిల్ అయారు. అందరూ ఉద్యోగాలు కూడా చేస్తున్నారు. తనకీరీ శెర్చి ఉద్యోగం బాగానే వుంది. మరి మంజులకి కూడా మంచి భర్త, బాంక్‌లో ఉద్యోగం.. బాగానే వున్నట్టుంది.. అంతకన్నా ఇంకా ఏం కావాలి?

ఈలోగా వెనక నించీ సావిత్రి మెడ మీద ఒక చెయ్యి, నడుం మీద ఒక చెయ్యి పడ్డాయి. అతను ఆమె మెడ మీద గాఢంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

''ఛీ.. వేళాపాళా లేకుండా..'' అంటూ వెనక్కి

రౌడీగా వెంకటేష్

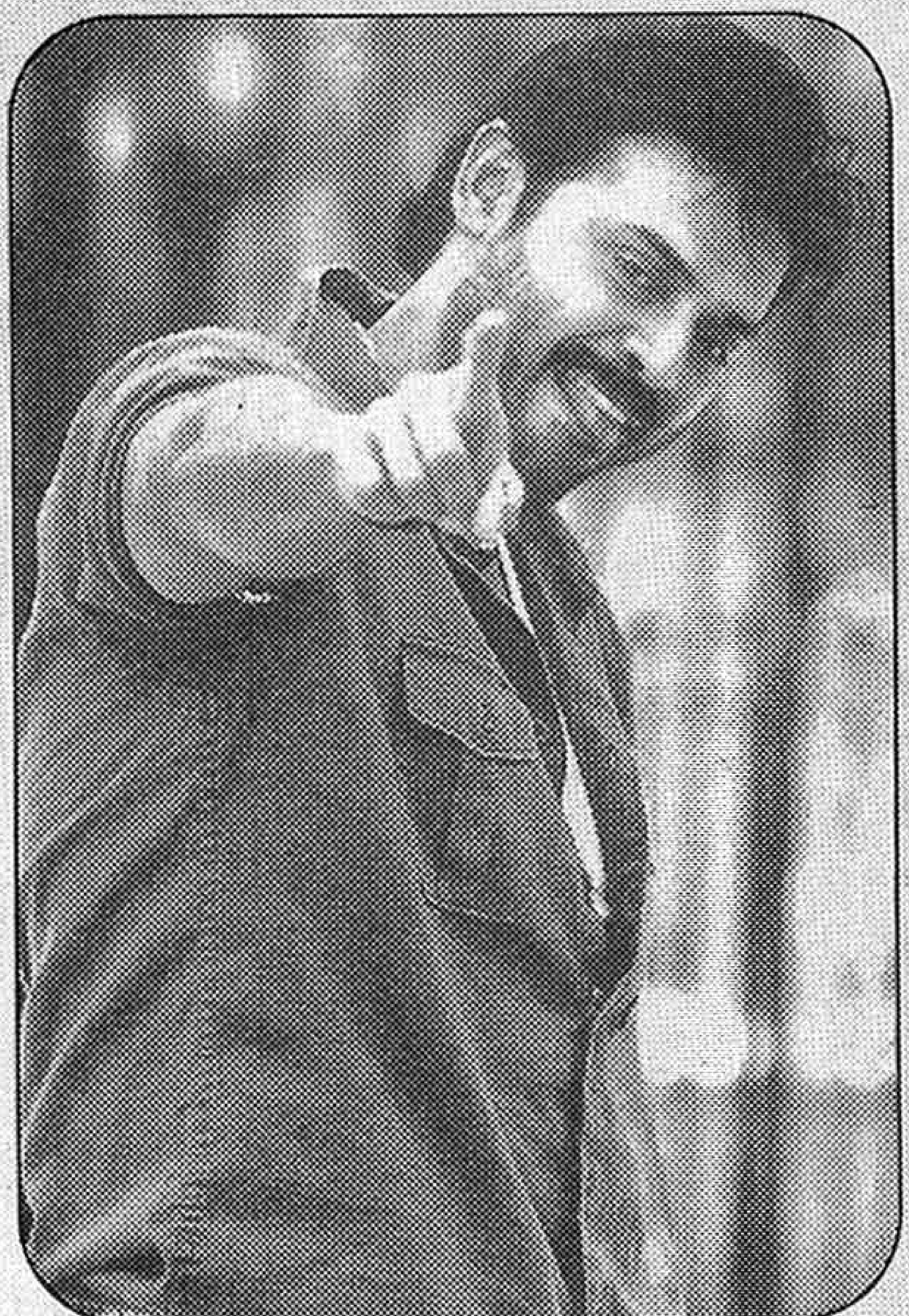

పి.కిరణ్ దర్శకత్వంలో వెంకటేష్ హీరోగా 'జెమిని' చిత్రం రూపుదిద్దుకుంటోంది. విజయవాడ ప్రజలకు తెలిసిన కొన్ని సంఘటనలు, వాస్తవాలు ఈ చిత్రంలో కనబడతాయి. ఈ చిత్రంలో వెంకటేష్ రౌడీగా నటిస్తున్నాడు. రామానాయుడు స్టూడియోలో విజయవాడ మార్కెట్ సెట్‌ను అద్భుతంగా నిర్మించారు. రచయిత పోసాని కృష్ణమురళి ఓ ప్రత్యేక పాత్రలో కనబడతారు.

మరో వారసుడు

తమిళ నటుడు సత్యరాజ్ కుమారుడు 'సి.బి' హీరోగా చిత్రసీమకు పరిచయమవుతున్నాడు. జూ.ఎన్టీఆర్ నటించిన 'స్టూడెంట్ నెంబర్-1' చిత్రాన్ని తమిళ్‌లో సత్యరాజ్, సెల్వ దర్శకత్వంలో తన కొడుకు హీరోగా నిర్మిస్తున్నాడు.

-మానస

తిరిగిన సావిత్రికి, మాధవ్‌ని చూసి నోటమాట రాలేదు. చేతిలోని మల్లెపూల గిన్నె కింద పడిపోయింది.

మాధవ్ కూడా అదిరి పడ్డాడు. ''సారీ.. మంజుల అనుకున్నాను. మీ చీర చూసి.. అచ్చం ఇలాంటి చీరే మంజులకు కూడా.. నన్ను క్షమించండి..'' అతనికీ ఇంకా ఏమనాలో తెలీలేదు.

జరిగిన దానికి సిగ్గుపడుతున్నాడని, వాలిపోయిన అతని తల చెబుతూనే వుంది.

సావిత్రి చకచకా లోపలికి వెళ్ళి, వెంటనే ఆ చీర మార్చుకుని, మాట్లాడకుండా మంచంమీద కూర్చున్నది. శ్రీధర్ ఇంకా నిద్రపోతూనే వున్నాడు. జరిగింది పొరపాటు కనుక, శ్రీధర్‌తో ఆ విషయం చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. మాధవ్ కూడా జరిగిన దానికి బాధ పడుతున్నాడు. కనుక ఆ విషయం అంతటితో మర్చిపోవటమే మంచిది.

అప్పుడే నిద్ర లేచాడు శ్రీధర్.

''లేవండి. పకోడీలు చేశాను'' అని, వంటింట్లోకి నడిచింది సావిత్రి.

ఈలోగా మంజుల, మాధవ్‌లు కూడా అక్కడికి వచ్చారు. మాధవ్ ఇంకా, తల ఎత్తి సావిత్రి ముఖంలోకి చూడలేకపోతున్నాడు. మాధవ్‌కి కాఫీ అందిస్తున్నప్పుడు, సావిత్రి అతనితో నెమ్మదిగా అంది ''లెటజ్ ఫర్‌గెట్ ఎబౌట్ వాట్ హాపెండ్'' అని.

అందరూ చొరవగా మాట్లాడుతుంటే, పది పదిహేను నిమిషాల తర్వాత కానీ తను కూడా అందరితో మామూలుగా మాట్లాడలేకపోయాడు మాధవ్.

• • •

మర్నాడు లంచ్ అవగానే, అతిథులను బెంగుళూరు చూపించటానికి బయల్దేరారు.

ఆరోజు మంజుల, మాధవ్ ఆమె కోసం కొన్న చిలుక పచ్చ సిలుకు చీర కట్టుకుంది. ఆమె నున్నటి తెల్లటి శరీరం మీద ఆ పచ్చ రంగు చీర మెత్తగా జారిపోతూ మెరిసిపోతూ మనోహరంగా వుంది. విశాలమైన ఆమె నుదుటి మీద నాట్యమాడే నల్లటి జుట్టు కింద ఎర్రటి బొట్టు, ఆమె వేసుకున్న ఎర్రటి లిప్‌స్టిక్ తళతళలతో పోటీ పడుతున్నది.

'అబ్బ ఎంత బాగున్నావో' అనబోయి, అందరి ముందూ అనటం బాగుండదని మానేశాడు మాధవ్.

'అచ్చం ఖజరహో సుందరిలా వుంది' అనుకున్నాడు శ్రీధర్, కళ్ళు చెదిర్చే ఆమె అంద...

''అచ్చం ఖజరహో సుందరిలా ...'' అంది సావిత్రి నవ్వుతూ.

మంజుల కూడా నవ్వుతూ ఒకసారి త... ''యూనివర్సిటీ రోజుల్ని గుర్తు చే... అయినా నువ్వు మాత్రం హంపీ సుందరిలా ...'' అంది.

''మళ్ళీ ఒకళ్ళ వీపు ఇంకొకళ్ళు గోకుతు...'' అంది సావిత్రి నవ్వుతూ.

ఊళ్ళో చూపిద్దామనుకున్నవన్నీ మా... మంజులకీ చూపించారు. లాల్‌బాగ్‌లో కూ... వున్నప్పుడు, మెల్లగా సావిత్రితో అంది మంజు... నిన్న జరిగినదానికి మాధవ్ చాల బాధ పడుతు...డని.

మంజుల భుజం మీద చేయి వేసి అంది సావిత్రి. ''జరిగింది పొరపాటు. కావాలని చేసింది కాదు. కనుక ఆ విషయం అందరం మరచిపోవటమే మంచిది'' అని.

''నువ్వు అర్థం చేసుకున్నావ్. అంతకన్నా ఏం కావాలి. సిట్యుయేషన్ని కొంచెం ఈజ్ చేద్దామనే ఈ చీర కట్టుకున్నానివాళ'' అన్నది మంజుల.

ఆరోజు రాత్రి బయట హోటల్లో భోజనం చేసి ఇంటికి వచ్చారు.

''థాంక్స్ ఫర్ ది మోస్ట్ ఎంజాయబుల్ డే. మీకు శ్రమ ఇచ్చాం'' అన్నాడు మాధవ్.

''నాటెటాల్. యు ఆర్ మోస్ట్ వెల్‌కమ్!'' అన్నాడు శ్రీధర్.

మర్నాడు పొద్దున్నే మాధవ్ కాన్ఫరెన్స్‌కీ, శ్రీధర్ సావిత్రి ఉద్యోగాలకీ వెళ్ళిపోయారు.

''అక్కడ పుస్తకాలున్నాయి చదువుకోటానికి. టీవీ వుండనే వుంది. బోరుకొడితే అలా షాపింగ్ సెంటర్‌కి వెళ్ళు. ఆటోలో అయితే ఐదు నిమిషాలు...'' అంటున్న సావిత్రిని నవ్వుతూ వారించి, ''నేనేమీ చిన్న పిల్లను కాను. ఐ కెన్ హాండిల్ మై సెల్ఫ్. నువ్వు వర్రీ అవకు'' అని ఆఫీసుకి పంపించింది మంజుల.

మధ్యలో ఒకటికి రెండుసార్లు ఇంటికి ఫోన్ చేసి, మంజుల ఎలా వుందో, భోజనం చేసిందో లేదో కనుక్కున్నది సావిత్రి.

''యు ఆర్ ఎ గ్రేట్ హోస్ట్ సావిత్రీ'' అన్నది మంజుల.

ఆరోజు సాయంత్రం సావిత్రి ఆఫీసు నించీ వచ్చి, హడావిడిగా వంట చేస్తున్నప్పుడు అడిగాడు శ్రీధర్. ''నిన్న రాత్రి డ్రస్సింగ్ టేబుల్ మీద ఒక వెయ్యి రూపాయల నోటు, రెండు ఐదు వందల రూపాయల నోట్లు పెట్టాను. ఐదు వందల నోట్లు వున్నాయి కానీ, వెయ్యి రూపాయల నోటు కనిపించటంలేదు. నువ్వేమైనా తీశావా?''

చటుక్కున తల ఎత్తి, అతన్ని సూటిగా చూస్తూ అంది సావిత్రి. ''నేనెప్పుడైనా మీకు చెప్పకుండా

డబ్బులు తీసుకున్నానా? ఎక్కడ పెట్టారో అక్కడే చూడండి. ఆ నోటుకి కాళ్ళు లేవుగా నడిచి పోవటానికి.''

''లేదు సావిత్రీ.. ఒకటికి పదిసార్లు వెతికాను. వెయ్యి రూపాయల నోటు మాత్రం కనిపించటం లేదు'' నెమ్మదిగా అన్నాడు శ్రీధర్.

''నేనూ తీయలేదు. ఇంకా ఎక్కడయినా పెట్టారేమో గుర్తు తెచ్చుకోండి.''

''లేదు. అక్కడే పెట్టాను. ఐనో'' అన్నాడు శ్రీధర్ ధృడంగా.

''మళ్ళీ చూడండి. ఇంట్లో వున్నది ఎక్కడికి పోతుంది'' అంది సావిత్రి.

నెమ్మదిగా అన్నాడు శ్రీధర్. ''మీ ఫ్రెండ్ మంజుల మీద నాకు అనుమానంగా వుంది. ఇవాళ పగలంతా ఒంటరిగా ఇంట్లో వుందిగా. తీసుకునే అవకాశం వుంది.''

ఆ మాటలకి సావిత్రి బిత్తరపోయింది. ''అవకాశం వుందేమోకానీ, అవసరమూ ఆ దొంగిలించే బుద్ధీ వుండేద్దూ. అదీకాక వాళ్ళేమీ డబ్బులకోసం ఇబ్బంది పడటంలేదు. మంజుల అలాటిది కాదు కూడాను'' అన్నది.

''ఏమో నాకు ఆవిడ మీదే బాగా అనుమానంగా వుంది.''

''మీ అనుమానానికి అర్థంలేదు ఆల్‌ఫ్రెడ్ హిచ్‌కాక్‌గారూ'' అంది కోపంగా సావిత్రి. అతను అలా ఎందుకంటున్నాడో అర్థంకాక, అతన్ని వింతగా తేరిపార చూసింది.

భోజనాలు అయాక, మాధవ్ అన్నాడు ''బయట వెన్నెల బాగుంది. అలా అందరం వాకింగ్‌కి వెడదామా'' అని.

''ఇక్కడ షాపింగ్ సెంటర్‌లో ఒక ఐస్‌క్రీమ్ షాప్ వుంది. అక్కడ ఐస్ క్రీమ్ చాల ఫేమస్'' అంది సావిత్రి.

''అయితే పదండి. వెడదాం. ఐస్‌క్రీమ్ ఈజ్ ఆన్ అజ్ టుడే'' అంది మంజుల ఉత్సాహంగా.

అందరూ వాకింగ్‌కి బయల్దేరారు. ఇంట్లోనించీ బయటకి వస్తున్నప్పుడు శ్రీధర్ ''నాకు సాయంత్రం నించీ తలనొప్పి విపరీతంగా వుంది. నేను ఇంట్లో వుండిపోతేనే బెటరేమో. మీరు వెళ్ళకూడదూ'' అన్నాడు.

''పోనీ అందరం మానేద్దాం'' అంది మంజుల.

''లేదు లేదు. మీరు వెళ్ళిరండి. ఒక మాత్ర వేసుకుని అరగంట పడుకుంటే, అదే పోతుంది'' అన్నాడు శ్రీధర్.

''మీ ఐస్‌క్రీమ్ వృధా కాకుండా నేను తింటానులెండి'' అన్నాడు మాధవ్ నవ్వుతూ.

వాళ్ళటు వెళ్ళగానే, శ్రీధర్ మేడమీదకు వెళ్ళాడు. వెళ్ళేటప్పుడు తన ఇంట్లో తనే ఒక క్రిమినల్‌గా ఫీలయాడు. అలా అతిధుల సూట్‌కేస్ తెరిచి చూడటం సభ్యత కాదు. జీవితంలో ఎన్నడూ అలాటి అమర్యాద పనులు చేయని, తను మరి ఎందుకు అలా చేస్తున్నాడు. అసలు మంజులే ఆ నోటు తీసిందని ఋజువు ఏమిటి? ఒక్కక్షణం అతని లోని మనిషి అతన్ని నిద్ర లేపాడు. ఆలోచనలు ఆపి, వెనక్కి తిరగబోతున్న శ్రీధర్, మంచం పక్కనే తెరిచి పెట్టిన మంజుల సూట్‌కేస్‌ని చూసి ఆగిపోయాడు. సూట్‌కేస్‌లో మడతపెట్టిన ఛిలుక పచ్చ సిలుకు చీరలోనించి సగం బయటికొచ్చిన ఆ వెయ్యి రూపాయల నోటు. అది చూడగానే అతనికి ముందు కొంత ఆశ్చర్యం, తర్వాత దొంగ దొరికిందనే సంతోషం వేశాయి. మెల్లగా ఆ నోటుని చీర మడతల్లో నించీ బయటకి లాగాడు. అదే నోటు. సంశయం లేదు. దాన్ని జేబులో పెట్టుకుని, చకచకా కిందికి వచ్చేశాడు.

వాకింగ్ నించీ రాగానే మంజుల అడిగింది శ్రీధర్‌ని ''తలనొప్పి తగ్గిందా'' అని.

''ఫరవాలేదు. మచ్ బెటర్'' అని, కాసేపు ముభావంగానే కూర్చుని, ఒకసారి ఆవలించి బెడ్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

కాసేపు ముందుగదిలో వాళ్ళతో మాట్లాడి వచ్చిన సావిత్రితో, శ్రీధర్ ''నేను చెబితే నువ్వు నమ్మలేదు. ఇదిగో ఆ నోటు. మంజుల సూట్‌కేస్‌లోనే వుంది'' అన్నాడు.

అతని మాటలకి నిజంగా ఆశ్చర్యపోయింది సావిత్రి.

''నేను నమ్మను. మీరు మమ్మల్ని బయటకు పంపించి, మంజుల సూట్‌కేస్‌లో వెతికారంటే నమ్మలేకపోతున్నాను. అలా ఇంకొకళ్ళ సూట్‌కేస్ తెరవటం సంస్కారం కాదు.''

''నేనూ అలా చేయకూడదనే అనుకున్నాను. కానీ ఆ సూట్‌కేస్ తెరిచేవుంది. ఆ నోటు ఆకుపచ్చ చీర మడతల్లో నించీ బయటికి వచ్చి కనపడుతూనే వుంది'' అన్నాడు శ్రీధర్.

''ఆ నోటు వాళ్ళదే అయితే ఏం చేస్తారు? గవర్నమెంట్ అలాటి నోట్లే అందరికీ సప్లై చేస్తున్నది. మనకొక్కరికే కాదు.''

''సావిత్రీ నా మాట నమ్ము. అది మన నోటే అని నా నమ్మకం.''

''అవును అది మీ నమ్మకం మాత్రమే. నిజం కాకపోవచ్చు. మంజులకి తన సూట్‌కేస్‌లో నించీ తన డబ్బుని మీరు తీసుకున్నారని తెలిస్తే ఏమవుతుంది? ఏం సమాధానం చెబుతారు?'' సూటిగా అడిగింది సావిత్రి.

విన్నపం

అది ఎన్నికలు దగ్గరపడుతున్న సమయం. ఓ పూరిపాక ముందు ఓ బోర్డు మీద ఈ విధంగా రాసి వుంది.

''మన రాష్ట్రంలో ఘనత వహించిన మా నియోజకవర్గం నుండి పోటీ చేస్తున్న అభ్యర్థులకు ఓ విన్నపం. మా కుటుంబంలో మొత్తం పాతిక ఓట్లున్నాయి. అవి కొనుగోలు చేయదలచినవారు వెంటనే సంప్రదించగలరు. ఆలసించిన ఆశా భంగం!''

దిక్కులు

''నీకు తెలిసిన దిక్కుల పేర్లు చెప్పు.''

''మా మమ్మీ, మా డాడీ సార్!''

''అదేమిటి?''

''అవున్సార్. నాకు దిక్కు వారే కదా సార్!'' వినయంగా చెప్పాడు ఆ విద్యార్థి.

-బి.వి.ఎస్.బాబు (తెనాలి)

మ్యాచింగ్

''ఏమండీ!''

''ఏమిటి?''

''పక్కింటి తాయారు పేరంటానికి జాకెట్ ముక్క పెట్టారు. దీనికి మ్యాచింగ్‌గా ఓ పట్టుచీర తీసుకురండి.''

చలి

''ఏంటలా వణికిపోతున్నారు?'' సినిమా చూస్తూ వణికిపోతున్న వ్యక్తిని అడిగాడు గోవిందం.

''ఊటీలో పాట కదండీ. చలిగా ఉంది.''

- కలపర్తి సత్యం (ఏలూరు)

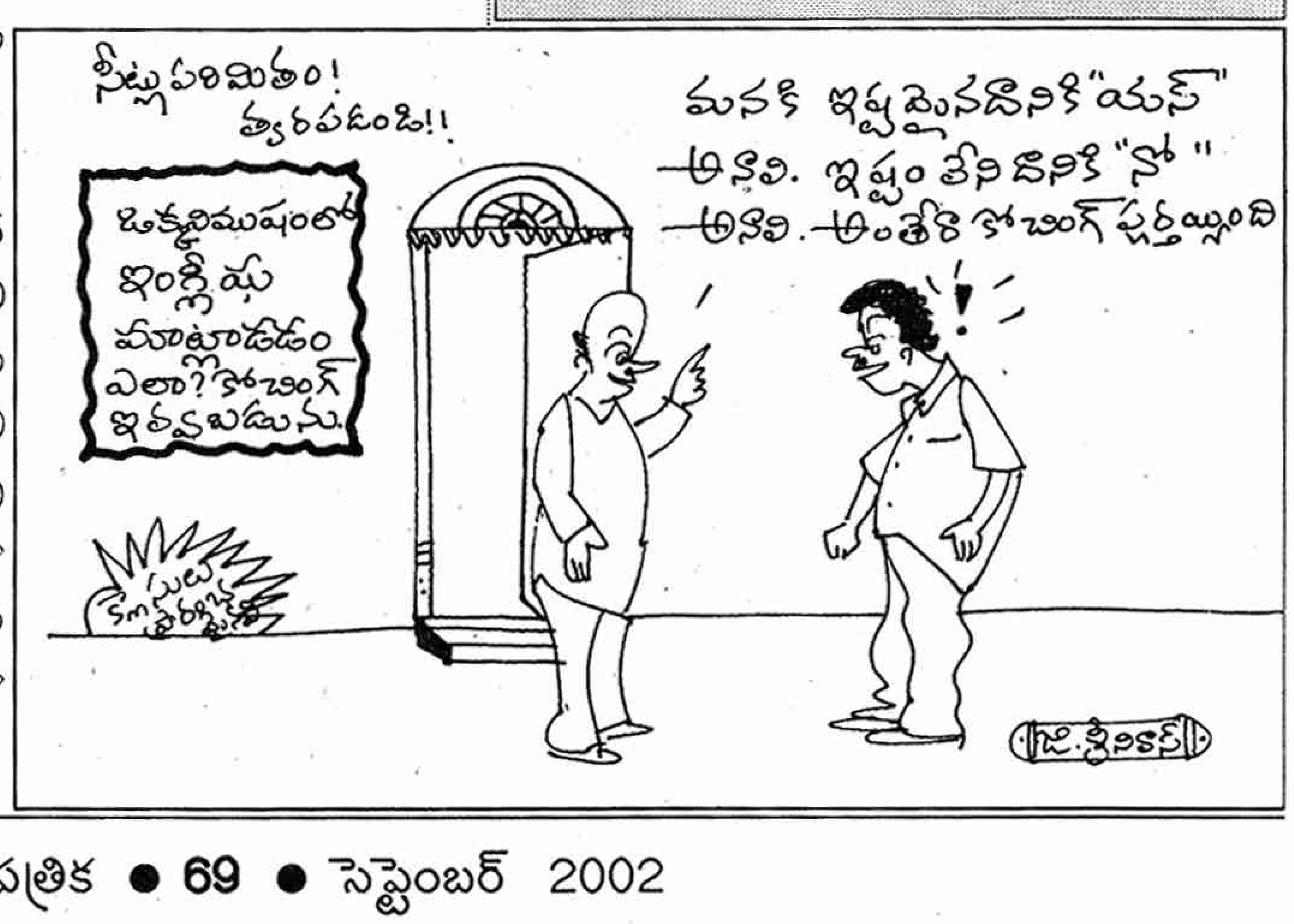

తోకతో శ్వాస!

శ్వాసక్రియ గురించి మనకు మామూలుగానే తెలుసు. అయితే కప్పలు అందుకు భిన్నంగా చర్మంతో శ్వాసక్రియ జరుపుకుంటాయి. కానీ విచిత్రం ఏమిటంటే తోకతో శ్వాసక్రియ జరుపుకునే ఓ క్రిమి వుంది. దానిపేరు 'అలసూ ఐలమీ'. ఆఫ్రికాలో ఎక్కువగా కనిపించే ఈ క్రిమికి తోకలో రక్తకేశ నాళికలు ఒక గుత్తిగా వుంటాయి. వాటి సాయంతో అది తోకతో శ్వాసక్రియ జరుపుకుంటుంది.

విలపించే విగ్రహం

స్మిత్‌ఫీల్డ్ అనబడే ప్రదేశం ఇంగ్లండులో వుంది. అక్కడవున్న సెంట్ బార్తొలోమ్యూ అనే చర్చిలో ఒక వింత విగ్రహం వుంది. 1653లో చనిపోయిన డా. ఎండ్వర్డ్‌కూక్ అనే వ్యక్తి జ్ఞాపకార్థం నిర్మించబడిన ఈ విచిత్రమయిన విగ్రహం ఒక రకమైన రాతితో తయారు చేయబడింది. ఆ రాయి వాతావరణంలో తేమను పీల్చుకుని ప్రత్యేకంగా నిర్మించిన మార్గం నుండి కళ్ళద్వారా చుక్కలుగా బయటకు వస్తూ, చూసేవారికి నిజంగా విగ్రహం విలపిస్తున్నట్లుగా కనిపిస్తూ బోలెడు ఆశ్చర్యపరచడం విశేషం.

- పి.వి.రమణకుమార్

కాఫీ మగ్

ప్రపంచంలోనే అతి పెద్ద కాఫీమగ్ ఎక్కడ తయారు చేశారో తెలుసా! టాటా కంపెనీవారు ఇరవై అడుగుల ఎత్తున ఉండి, పధ్నాలుగు అడుగుల వ్యాసం కలిగి, 3.6 టన్నుల బరువు వుండి నిచ్చెన వేసుకుని వెళ్ళి కాఫీ తాగేలా తయారుచేశారు. రెండు నెలలపాటు కష్టపడితే ఈ మగ్గు తయారయిందండీ! ఇరవై నాలుగు మంది కలిసి ఈ కాఫీ మగ్‌ని తయారు చేసి రికార్డ్ సృష్టించారు! అదీ సంగతి!

- ప్రియ

శ్రీధర్ మాట్లాడలేదు. ఆలోచిస్తున్నాడు.

''మంజులకి తెలీకుండా, రేపు ఆ నోటుని సూట్‌కేసులో ఎలా వుందో అలా పెట్టేయండి'' అంది సావిత్రి సీరియస్‌గా.

''అవును. నువ్వు చెప్పింది నిజమే. రేపు పొద్దున్నే పెట్టేస్తాను. ఐ యామ్ సారీ సావిత్రీ'' అన్నాడు శ్రీధర్.

• • •

ఆరోజు రాత్రి, మంజుల అంది మాధవ్‌తో ''సూట్‌కేస్‌లో పెట్టిన వెయ్యి రూపాయల నోటు కనపడటంలేదు.''

''సరిగ్గా చూశావా. అదెక్కడకి పోతుంది. ఇక్కడికెవరొస్తారు?'' అన్నాడు మాధవ్.

''సరిగ్గానే మళ్ళీ మళ్ళీ చూశాను. ఆ నోటు సూట్‌కేస్‌లో లేదు. ఇంకెక్కడా లేదు. ఎవరు తీశారో...''

''ఎవరు తీస్తారు మంజూ. వీళ్ళకి పనిమనిషి కూడా రావటం లేదు. కొంపతీసి నేను తీశాననుకోవటం లేదు కదా'' అన్నాడు.

''ఛ.. అలా ఎందుకనుకుంటాను?'' అన్నది మంజుల సాలోచనగా.

ఒక్క క్షణం ఆగి మళ్ళీ అన్నది ''సావిత్రి కానీ, శ్రీధర్ కానీ తీసుంటారా?''

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు మాధవ్.

''ఇందాక శ్రీధర్ తలనొప్పి అని చెప్పి మనతో వాకింగ్‌కి రాలేదు కదా. అతను కావాలనే ఇంట్లో వుండిపోయాడేమో ననిపించింది నాకు. అప్పుడు తీసి వుండొచ్చు కదూ'' అంది మంజుల సాలోచనగా.

''నాతో అంటే అన్నావ్ కానీ ఇంకెక్కడా అనకు. నీకు పిచ్చెక్కిందనుకుంటారు'' అని కసిరాడు మాధవ్.

• • •

మర్నాడు ప్రొద్దున్న, మంజుల కిచెన్‌లో బ్రేక్‌ఫాస్ట్ తయారు చేస్తున్న సావిత్రికి సహాయం చేస్తున్నప్పుడు, మేడమీదకి వచ్చాడు శ్రీధర్.

మాధవ్ బాత్రూమ్‌లో వున్నట్టున్నాడు నీళ్ళ శబ్దం వినిపిస్తున్నది.

శ్రీధర్ మంజుల సూట్‌కేస్‌లో చూశాడు. ఆ చిలుకపచ్చ సిలుకు చీర, పైనే వుంది. తన జేబులో నించీ, వెయ్యి రూపాయల నోటు తీసాడు. ఆ చీర మడత విప్పాడు. ఆ మడతలో, అదే రంగు జాకెట్టు, బ్రా వున్నాయి. వాటిల్లోనించి [illegible] వాడే సెంటు వాసన గుబాళిస్తున్నది. [illegible] చీర కట్టుకున్నప్పుడే అతనికి ఆ [illegible] కొంచెం మతి పోగొట్టింది. అదే పర్‌ఫ్[illegible] త్రికి కొనాలి. ఆ బ్రాని చేతిలోకి తీసు[illegible] మడతల్లోకి జాకెట్ మీద ఆ వేయి [illegible] నోటుని వుంచాడు.

ఆ బ్రా నున్నటి పాలిఎస్టర్ గుడ్డతో [illegible] మెత్తగా వుంది. దాన్ని ఆ చీర మీద [illegible] డగా వెనక చప్పుడయింది. మాధవ్ టవల్ [illegible] కుని నుంచుని, తననీ తన చేతిలోని బ్రానీ [illegible] న్నాడు.

అతన్ని చూసి తత్తర పడ్డాడు శ్రీధర్.

''ఇది.. ఇది.. మీరనుకుంటున్నట్టు.. [illegible] కాదు.. నేను.. నేను..'' ఇక ఏమనాలో [illegible] తెలీక, ఆ బ్రాని అక్కడే వదిలేశాడు శ్రీధర్.

మాధవ్ వెంటనే తేరుకుని ''ఐ కెన్ అం[illegible] స్టాండ్. ఈ విషయం మనమిద్దరం ఇంతటితో [illegible] చిపోతే, మనందరికీ ముఖ్యంగా మంజుల [illegible] త్రల స్నేహానికి మంచిది'' అన్నాడు.

శ్రీధర్ తల వంచుకుని, గబగబా కిందికి వెళ్ళి[illegible] యాడు.

కిచెన్‌లో సావిత్రి అంటున్నది ''ఇవాళ నేను ఆ[illegible] సుకి డుమ్మా కొట్టేస్తాను. సాయంత్రం ట్రైన్‌కి మీ[illegible] వెళ్ళిపోవాలి కదా అందుకు. మనం అందర[illegible] ఇక్కడ గుడికి వెడదాం. శ్రీధర్‌కి పని ఎక్కువగా వుందిట, ఆఫీసుకి వెళ్ళి మధ్యాహ్నానికల్లా ఇంటికి వచ్చేస్తాడు.''

''ఎందుకు? మాకు స్టేషన్ ఎక్కడుందో తెలుసు.. మేం వెళ్ళగలం'' అంది మంజుల.

''తెలీదని కాదు. నాకూ సెలవుంది కదా. కనీసం ఈ వంక పెట్టయినా అది వాడదామని'' అంది సావిత్రి నవ్వుతూ.

బ్రేక్‌ఫాస్ట్ కాగానే ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయాడు శ్రీధర్. బ్రేక్‌ఫాస్ట్ టేబుల్ దగ్గర మొదట్లో మాధవ్ కళ్ళలోకి సూటిగా చూడలేకపోయినా మాధవ్ స్నేహపూరితంగా మాట్లాడే తీరు చూసి, మళ్ళీ మామూలు మనిషయాడు శ్రీధర్.

సావిత్రీ, మంజులా, మాధవ్, గుడికి వెళ్ళి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసరికీ, లంచ్ టైమయింది.

''శ్రీధర్ రాగానే భోజనం చేద్దాం'' అంది సావిత్రి.

''ఈలోగా సామాను సర్దేసుకుంటే మంచిది కదూ'' అంటూ, మేడ మీదికి వెళ్ళింది మంజుల.

ఒక్క నిమిషం కూడా కాకుండానే, మేడమీద నించీ కేకేసింది మాధవ్‌ని ''ఒక్కసారిలా రండి'' అని.

మాధవ్ పైకి వెళ్ళగానే అన్నది మంజుల ''చూశారా, ఈ వెయ్యి రూపాయల నోటు. ఇక్కడే వుంది.''

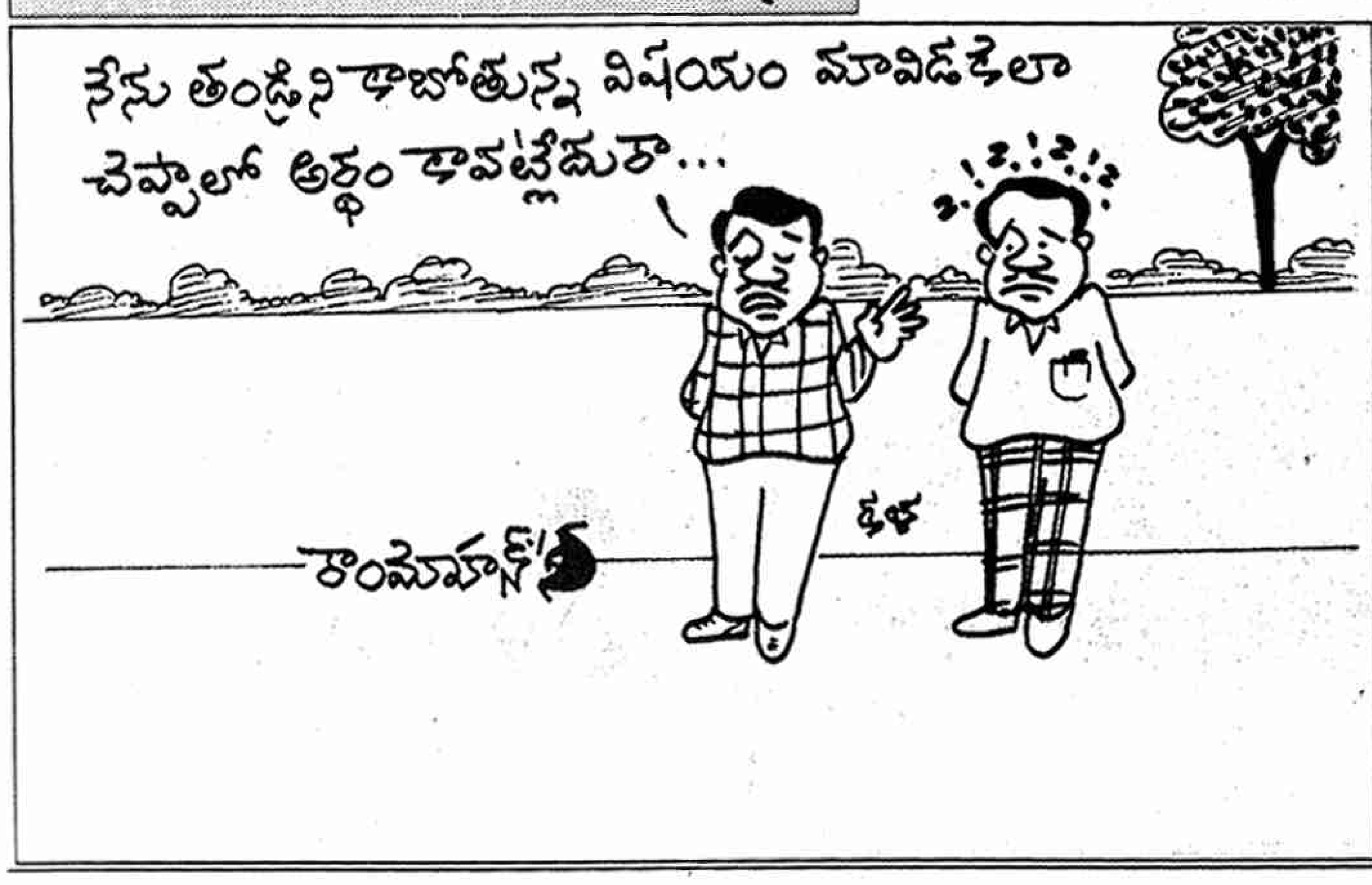

''నేను చెప్పానుగా! ఇక్కడే వుంటుందని. ఇంకా నయం నీ అనుమానాలని బయటికి అనలేదు'' అన్నాడు మాధవ్.

అతని ముఖం చూస్తుంటే, ఆమె దగ్గరనించీ అతను ఏదో దాస్తున్నట్టుగా వుంది మంజులకు. ఏదో అనబోయింది కానీ, ఏమీ అనలేదు.

అప్పుడే శ్రీధర్ కూడా వచ్చినట్టు, కింద స్కూటర్ శబ్దం అయింది.

''పద. కిందకి వెడదాం'' అని మాధవ్ కూడా కిందకి వచ్చాడు.

సావిత్రి డైనింగ్ టేబుల్ మీద ప్లేట్లు సర్దుతుండగా వచ్చింది మంజుల.

''సామానంతా సర్దేసుకున్నావా మంజులా. భోజనాలయాక స్టేషన్‌కి వెళ్ళటానికి, మీకు ఎక్కువ టైమ్ వుండదు'' అన్నది సావిత్రి.

''ఆ! అంతా రెడీ'' అన్నది మంజుల.

భోజనాలు అయాక, అందరూ అక్కడే కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకున్నారు కాసేపు.

మాధవ్ మేడ మీదకి వెళ్ళి డ్రెస్ ప్రయాణానికి అనుకూలంగా మార్చుకుని వచ్చాడు.

సావిత్రి ఆ రాత్రికి రైల్లో తినటానికి, చపాతీలు పాక్ చేస్తున్నది కిచెన్‌లో.

శ్రీధర్ టీ.వీ.లో ఏదో పాత తెలుగు సినిమా, నలుపు తెలుపుల సినిమా, చూస్తున్నాడు.

మాధవ్ ఎవరూ చూడకుండా, నెమ్మదిగా, సావిత్రీ శ్రీధర్‌ల బెడ్‌రూమ్‌లోకి ఒకసారి వెళ్ళి, వెంటనే బయటికి వచ్చేశాడు.

అటూ ఇటూ చూసి, మెల్లగా కిచెన్‌లోకి వెళ్ళాడు.

సావిత్రి వెనకాలే నుంచున్నాడు.

ఆ అలికిడికే చటుక్కున వెనక్కి తిరిగింది సావిత్రి. ఎదురుగా, చాల దగ్గరగా మాధవ్. కొంచెం గాబరా పడింది.

''మీకు జరిగినదంతా తెలుసు. ఇదొక పీడకల అని అంతా మరిచిపోండి. మంజులతో మీ స్నేహానికి చిహ్నంగా అదే నేను కోరుకునేది'' అన్నాడు.

అని వెంటనే చకచకా బయటికి వెళ్ళి, సోఫాలో శ్రీధర్ పక్కన కూర్చుని ''ఈ సినిమాలో పాటలు చాలా బాగుంటాయి. ఘంటసాల, జిక్కి పాడినవి నాకు బాగా ఇష్టం'' అన్నాడు.

ఈలోగా మంజుల కూడా కిందికి వచ్చి, కిచెన్ లోకి వెళ్ళింది ''ఎందుకు సావిత్రీ మళ్ళీ లంచ్ పాకెట్లు. రైల్లో కేటరింగ్ వుంటుంది కదా'' అంటూ.

మాధవ్ సూట్‌కేసులు తెస్తానంటూ మేడ మీదకి వెళ్ళాడు.

సావిత్రి చపాతీలు కూర నీట్‌గా ప్యాక్ చేసి, ఒక ప్లాస్టిక్ సంచీలో పెట్టి, మంజులకి ఇచ్చింది.

ఈలోగా మాధవ్ సూట్‌కేసులు తీసుకు వచ్చాడు.

సావిత్రి స్టేషన్‌కి వస్తానన్నా, మాధవ్ మంజులా వద్దన్నారు.

ఆటో కనుమరుగైన తర్వాత, సావిత్రీ, శ్రీధర్ లోపలికి వచ్చారు.

సావిత్రి మేడ మీద శుభ్రం చేద్దామని పైకి వెళ్ళబోతుండగా, ''సావిత్రీ! ఒకసారి ఇలారా'' అని పిలిచాడు శ్రీధర్.

''చూశావా! ఈ వెయ్యి రూపాయల నోటు. ఇక్కడే ఈ డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ మీదే, నీ పౌడర్ డబ్బా కింద వుంది'' అన్నాడు శ్రీధర్ ఉత్సాహంగా, చేతిలోని వెయ్యి రూపాయల నోటుని, విసినికర్రలా అటూ ఇటూ ఊపుతూ.

ఒక్క క్షణం ఏదో ఆలోచన కమ్ముకురాగా సర్దుకుని, ''చూశారా! అనవసరంగా వాళ్ళని అనుమానించారు. మీరు ఆ నోటుని తిరిగి, అక్కడ పెట్టేయటం మంచిదయింది'' అంది.

''అవును. అదొక పెద్ద తప్పుగా జీవితాంతం మనల్ని బాధ పెట్టేది. అందుకనే, ఆలస్యంగానే అయినా, నీ సలహాలు వినేది నేను. కరణేషు మంత్రివి మరి'' అని ఆమెను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు శ్రీధర్.

శ్రీధర్ కౌగిలిలో ఒదిగిపోతూ, 'ఇంకా నయం. తన ప్రాణ స్నేహితురాలు మంజుల యూనివర్సిటీలో చదువుకునేటప్పుడు చేసిన అల్లరి చిల్లర చిలిపి పనుల గురించి శ్రీధర్‌కి చెప్పింది కాదు. శ్రీధర్‌కి ఈకథ ముగింపు ఇలా ఇవ్వటమే మంచిదేమో' అనుకున్నది సావిత్రి.

మేడ మీద గది శుభ్రం చేద్దామని పైకి వచ్చింది సావిత్రి. మంచం మీద బెడ్‌షీట్లు నీటుగా సర్దివున్నాయి. పక్క మీద చిలుక పచ్చ సిలుకు చీర. జాకెట్టు. దాని పైన చిన్న తెల్లకాగితం. ఆ కాగితం మీద అందమైన అక్షరాలతో, 'సావిత్రీ! ఇది నీకు!' అని వ్రాసి వుంది.

ఆ చేతి వ్రాత మంజులది కాదని సావిత్రికి గట్టిగా తెలుసు.

★

(ఎప్పుడో చూసిన ఒక ఇంగ్లీష్ సినిమాలోని కొన్ని సంఘటనలు గుర్తుకొచ్చి, వాటి ఆధారంగా వ్రాసిన కథ ఇది. ఆధారం మాత్రమే కానీ, అనుకరణ కాదు. ధన్యవాదాలు చెప్పటానికి ఆ సినిమా పేరు గుర్తులేదు, రచయిత అసలెవరో తెలీదు. అయినా ఈ కథకి ఆధారం కనుక ధన్యవాదాలు చెప్పటం నా బాధ్యత)

– రచయిత

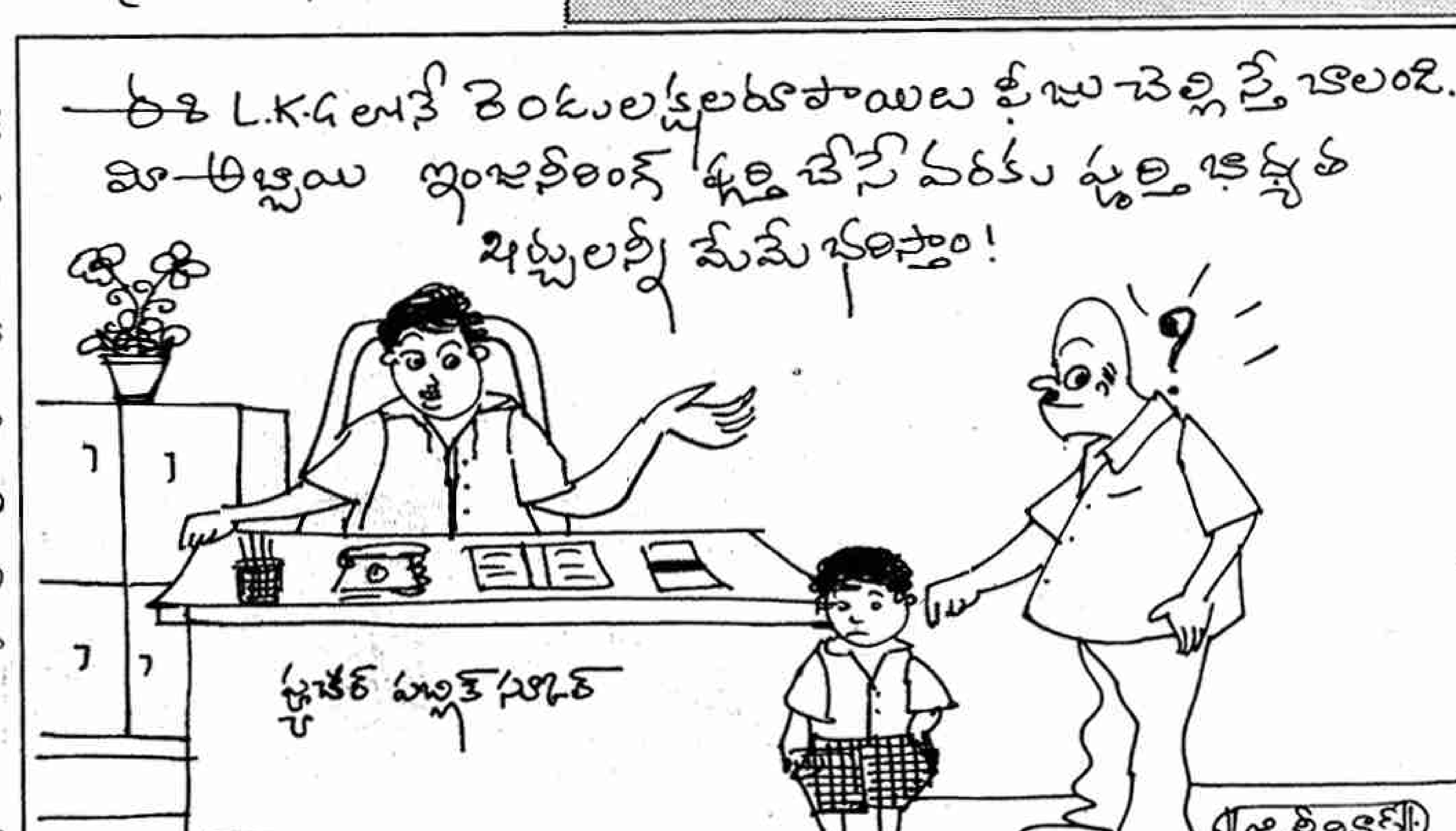

బెస్ట్ ఫ్రెండ్స్

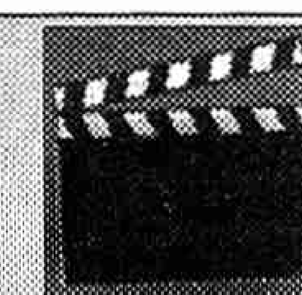

సుస్మితాసేన్, మనీషా కొయిరాలా ఈమధ్య తెగ ఫ్రెండ్స్ అయిపోయారట. ఎవరెవరు ఏ సినిమాలు చేస్తున్నారో, క్యారెక్టర్స్ ఏమిటో తెగ చర్చించేసుకుంటున్నారట. బిజినెస్ గురించి అసలు ఏమీ పట్టించుకోవడంలేదట. అయినా వీళ్లిద్దరి స్నేహం ఎన్నాళ్లో అదీ చూద్దాం!

హాయ్ రాజేష్!

... అని అందరూ పిలిస్తే సంతోషంగా మురిసిపోవాలనుకున్నాడు ఇవివి. కానీ 'హాయ్' సినిమా కాస్తా ఫట్‌మనడంతో రాజేష్ పని ఇంతే అనుకున్నారు ఇండస్ట్రీలో. రెండో సినిమాకి 'సొంతం' అని పేరు పెట్టి 'ఆనందం' డైరెక్టర్ శ్రీను వైట్లతో దర్శకత్వం చేయిస్తున్నాడు. కనీసం ఆ సినిమా అయినా హిట్టయితే ఇవివికి నిశ్చింతగా వుంటుంది.

- ప్రియ